

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

15. An Superior, vel quivis alius possit negare suffragium illi, cujus defectus scit solum per confessionem, quando suffragetur secreto, ubi multa de Sigillo Confessionis? Primò, non licere ob ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

quam inchoatio, vel tanquam consummatio, posita enim casuum reservatione, confessio hoc, vel simili modo debet perfici, & Christus non videtur absque tali onere dedisse Superioribus potestatem causas suo iudicio reservandi; nam cum sit onerosum pro casibus reservatis debere Superiorem adire, nisi is eadem lege obligaretur, qua Confessarij, confessio redderetur valde odiosa. Similiter inferior petens veniam absoluedi à casu reservato, nullo modo potest personam aperire, vel casum ita explicare, vt ea venire possit in notitiam Superioris, nec Superior potest curiosè inquirere cum periculo veniendi in notitiam personæ, inferior etiam ad id tenetur, licet Superior veniam non cõcedat. Hæc ille, & ego, nec aliter sentiendum puto.

RESOL. XIV.

An sit contra sigillum confessionis, si Superior alicuius domus dicat Generali, vel Provinciali in ea domo sæpe postulari potestatem absoluedi à peccatis reservatis? Ex part. 5. tractat. 11. Resolut. 45.

§. 1. **H**OC dubium mouet & resoluit Turrianus de penit. quest. 11. artic. 2. disp. 33. dub. 1. vbi sic ait: Difficilius est id de quo non semel interrogatus sum, an sit contra sigillum, si Superior immediatus alicuius domus religiose manifestet Provinciali in ea domo, aut collegio, sæpe postulari facultatem ad absoluedum à reservatis, & videri possit alicui hoc non esse contra sigillum, cum non explicetur peculiare peccatum alicuius subditi. Mihi tamen semper visum est hoc esse iniustum, seclusa ignorantia, quia vel hoc fit vt Provincialis habeat notitiam aliquam in ordine ad gubernationem subditorum; vel non fit hoc fine: si non hoc fine, manifestatio est planè inutilis, & imprudens contra bonam existimationem eius communitatis; si verò fiat in ordine ad gubernationem, planè est periculum ne ex illa notitia & ex aliis circumstantiis, vel certè cognoscatur peccatum aliquod subditi, vel saltem Provincialis finitram cognoscat alicuius opinionem. Hæc Turrianus, cui ego libenter adhæreo.

RESOL. XV.

An Superior, vel quiuis alius possit negare suffragium illi, cuius defectus scit solum per confessionem, quando suffragatur secreto, vbi multa de sigillo confessionis?

Primo, non licere ob notitiam confessionis priuare subditos Officiis amouibilibus.
Secundo, non posse Confessarium dicere Prætoribus vrbis, aut Inquisitoribus, vt diligentius inuigilent.
Tertio, quod non potest licetè Prelatus, seu quiuis alius vt notitia confessionis complicit alicuius delicti, vt fiant vigilantiores circa alios nec potest dicere, vt solio diligentius inuigilent, vt eos in delicto comprehendant, & sic in similibus. Ex part. 3. tractat. 4. Res. 76.

Sup. hoc in Res. seq. & figuranter in prima post seq. & sup. in Res. 9. & Notent. & seq. & fig. dicit in S. vi. ad lin. 6. vers. vci collibet negare.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondent Portel. in dubiis Regularium, verb. Electio, n. 9. Castellinus de elect. c. 5. num. 103. Valq. in 3. part. to. 4. q. 93. art. 4. dub. 8. n. 7. Nugnus in addit. ad 3. part. q. 1. 1. art. 1. disp. sic. 2. ad 6. & ad 7. argum. Guttierrez de matrim. c. 60. n. 10. Henric. lib. 3. de penit. c. 23. n. 6. Nauarrus in c. Sacerdos, de penit. dist. 6. n. 147. & alij, quos citat Sanchez, & Fagund. vbi infra. Et ita mordicus aliqui

sustinent hanc sententiam, vt doceant teneri id efficere in conscientia; & rationem omnium horum adducunt, quia Sacerdos ex vi sigilli tenetur accepta in confessione secreta seruare, sed Superior, vel alius quando denegat suffragium in Capitulo, nemini reuelat peccata in confessione accepta: ergo. Deinde, Sacerdos per confessionem alterius non priuatur iure suo, sed si ipse talem confessionem non audiuisset, posset huiusmodi suffragium denegare. Ergo, &c. Et hanc sententiam veram esse, quando suffragium ita cautè denegetur, vt penitens nullam de hoc facto possit habere suspensionem, docent multi, & nouissime Villalobos in summa tom. 1. tract. 9. diff. 75. n. 4. vbi sic asserit: También digo que sería licito no dar el voto a aquel que sabe por la confesion que es indigno, con que fuesse con tanta cautela, que no pudiesse el ni nada caer en ello, y en cosas, que el penitente no tiene aporido derecho.

2. Sed hæc opinio opus est, vt non doceatur, nec in practicum adducatur, vt pote periculosa, & nocua honoris, ac religionis Sacramenti, & ideo contrariam sustinendam esse puto, quam Claudius Aquauita præcepit à Superioribus obseruari, à Professoribus Societatis Iesv publicè, & priuatim doceri; & ita etiam docent nouissime Laym. in Theol. mor. lib. 4. tr. 6. c. 2. q. 1. n. 22. Fagund. præc. 2. lib. 6. c. 3. n. 1. & seg. Beia part. 3. cas. 10. Coninch de Sacram. disp. 9. dub. 4. n. 64. Delrinus in disquis. lib. 2. sect. 2. Bañez in 2. 2. q. 33. art. 8. Malderus in de sigillo, c. 14. vbi docet nullo vnoquam casu, etiam quando id nemo recusauisset Confessarium fecisse, licere vt scientia confessionis in electione, & omnino in omnibus, quæ penitentem grauant. Quia etiam si in particulari hic, & nunc ignoretur ex qua scientia agat Confessarius, retrahit tamen infirmos à confessione, si nouerint fieri posse, vt occasione confessionis non eligantur, sed puniantur inuiti. Dico infirmos, quia puto in fauorem confessionis non tantum consideranda esse incommoda respectu illorum, qui iusta causa à confessione alienarentur, sed etiam respectu illorum infirmorum qui reformidarent eandem confessionem, si contra se eius liceret vt scientia tanquam odiosa; idè que ab ea auerterentur, non quidem omnino immeritè, sed ex fragilitate quadam humana: homines enim infirmi magis alliciendi sunt ad confessionem, eaque magis indigent, quam perfectiores. Hæc quidem procedunt, quando non possunt alia causa prætexti prætereundi indignum, quia si allegari possit defectus ætatis, scientiæ, aut aliquid eiusmodi, non dubium est, quin Confessarius possit illis allegatis, præterire eum, quem ex confessione secreto nouit indignum. Ita Malderus.

3. Igitur etiam si ponamus confidentem nullo omnino indicio assequi posse, si suffragium verbi gratia, in electione occulta sibi à Confessario propter confessionis notitiam denegatum fuisse; tamen si hæc nimirum sciant penitentes, se ob peccatorum horum confessionem impediri posse à consequendis officiis, ac honoribus, abhorrescent à confessione, præsertim faciendâ, quos vel leuiter suspicantur aliquando sibi prodesse, vel obesse posse, vt cum vocabilibus, cum Magistro Novitiorum, cum Preposito, &c. Et ideo non possum hinc non apponere verba Fagundez, vbi supra, numero secundâ, ita asserentis. Potissima ratio, ob quam sacramentale sigillum tam inuolubiliter obligat, vt nullo modo eius notitia ad notitiam fori externi, & externorum actum deducatur, est, ne hoc diuinum Sacramentum quod à Christo Domino in salutem animarum institutum est, reddatur hominibus formidabile, & ideo fugiendum est omnino, quidquid illud onerosum, ac odiosum potest reddere. At nihil magis odiosum illud potest reddere hominibus, quam

RESOL. XVI.

An in aliquo casu Confessarius licite possit vti notitia parte ex confessione?

Et pro praxi huius questionis ex eius doctrina cursim inferuntur septem casus in §. primo huius Resolutionis.

Et aduertitur, quod si Confessarius sciat in confessione parari sibi insidias à Petro, vt illum interficiat, licet tamen non exire de domo, aut si exeat, intus armis ad defensionem solam instrui.

Similiter, si scirem Petrum non esse Sacerdotem verum, sed fictum, possem quæstio bono titulo, non illi deinceps, sed alteri confiteri, & sic de aliis similibus.

Et an ex Decreto Clem. VIII. Superior pro nullo Religionis bono possit sese in suo regimine dirigere ex notitia habita in confessione; quod Decretum non continet solam directionem, sed præceptum & ideo obligat sub mortali? Ex part. 5. tr. 1. Ref. 3.

§. 1. **A**firmatiuè respondet Tannerus tom. 6. disp. 6. q. 9. dub. 6. num. 140. Ochagauia de Sacramento. tract. 3. de sigillo, q. 7. num. 2. & alij, quos adducit Fagundez pr. 2. lib. 6. cap. 2. num. 2. & Sanchez de matrim. tom. 1. lib. 3. disp. 6. num. 2. maxime in rebus gratuitis. Probatur hæc opinio, quia si Confessarius non audiuisset confessionem, irrationabiliter conueneretur pœnitens, si, v. g. ei negasset suffragium omnino gratuitum, liberum, ergo audita confessione, irrationabilis erit querela, & suspicio de negatione ob crimen confessum, & irrationabiliter etiam retraheretur quisque à confessione. Secundo, quia alioqui daretur occasio indignis vtendi cautelis iniustis, vt eligantur, vel conferantur in officiis ad nutum amouibilibus, & plerumque non sine magna iniuria Sacramenti, faciendo scilicet confessionem suæ indignitatis cum electoribus, vel superioribus. Vnde ex his dicti Doctores inferunt primo Confessarium, qui in confessione nouit prodicionem, posse monere ad diligentem custodiam ciuitatis. Secundo, posse dimittere famulum, quem ex sola confessione nouit furem, vel posse res suas melius custodire. Tertio Prædicatorem posse inuehi in graui peccata. Quarto Episcopum posse dimissorias negare, vel non conferre beneficium ei, quem nouit ex confessione indignum. Quinto posse occultum suffragium negare indigno. Sexto posse moneri alium, cui paratur malum, vt tali loco & tempore sibi caueat. Septimo Prælatum posse ex notitia in confessione parta amouere ab officio ad nutum amouibili eum, quem nouit sese malè gerere, non admittere ad officia eum, qui putatur nociturus, negare licentiam exeundi ex domo, posse erigere murum monasterij, & similia.

2. Sed prorsus contrariam sententiam tenendam esse puto, non solum in casibus, in quibus periculum esset prodicionis sigilli, vt fatentur Auctores contrariæ sententiæ, sed etiam in his, in quibus id esset confusio ac pudori pœnitenti, & ita hanc sententiam docet Fagundez & Sanchez vbi supra à, quibus ego addo Paulum de pœnit. lib. 7. q. 45. Bañez in 2. 2. quæst. 3. art. 8. Suarez in 3. part. tom. 4. disp. 33. sect. 7. num. 4. Molcofo in summ. tract. 7. cap. 15. num. 4. Præpositum in 3. part. quæst. 11. de sigillo, dub. 7. num. 52. Valentiam to. 4. disp. 7. quæst. 13. punct. 3. Granado de Sacram. in 3. part. cont. 7. tract. 11. disp. 8. n. 5. Onuphrium opusc. de sigillo, sect. 2. a. 2. dub. 2. & alios. Et probatur hæc opinio validissimis rationibus Primo, quia potissima ratio, ob quam sacramentale sigillum

Sup. hoc & aliis quæ in hoc §. inferuntur in Ref. p. gregoria per totam, & in Ref. seq. & vide etiam supra ca. Ref. 9. §. Notandum, & signanter §. vit. ad lin. 6.

quàm si illi intelligant posse priuari à Superioribus, seu aliis Confessariis Officiis, Ordinibus, aut mutari in alia loca, & sibi negari suffragia ad communes honores ob notitiam confessionis? Nam, vt optimè docet Sanchez, vt homines auertantur à confessione, & sic iniuria fiat Sacramento, satis est, quòd anteedenter sciant Superiores, & alios Confessarios posse inuare notitiam confessionis ad actus externos dirigendos. Ita Fagundez.

4. Ex quibus omnibus patet resolutio multorum caluum. Primo, non licere ob notitiam confessionis priuare subditos officiis amouibilibus. Etiam si ipse amotus in suspensionem non esset deuenturus, sed expectet commoditatem occurrentis liquidæ alterius causæ. Ita Malderus, Layman, Fagundez, & Bonacina de Sacram. disp. 5. q. 6. sect. 5. punct. 4. n. 14. Io. de la Cruz in direct. part. 2. de sacram. pœnit. q. 6. dub. 1. concl. 3. quiddam contrarium asserat Reginaldus in praxi, 10. 1. lib. 3. cap. 2. n. 16. & Valquez in 3. part. tom. 4. q. 9. art. 14. dub. 9. num. 5. Secundo non posse Confessarium dicere Prætoribus Vrbis, aut Inquisitoribus, vt diligentius inuigilent, cum notitia, & foras confessionis nullum commercium habeat cum his admotionibus externis, & quia ipsi statim coniciuntur ex confessione Confessarium scire, quod reudat in detrimentum sigilli. Ita Fagundez num. 9. Vnde etiam stando in opinione contraria, nunquam Confessarij possunt supradictos monere, & eis dicere periculum imminens se scire in confessione, cum eiusmodi forma odiosam reddat confessionem, vt notauit Malderus vbi supra cap. 14. fol. mibi 122. & in hoc plurimi decipiuntur miserimè. Tertio, non potest licitè Prælati, seu quiuis alius vti notitia confessionis complicit alicuius delicti, vt fiant vigilantes circa alios complices, nec potest dicere vt solito diligentius inuigilent, vt eos in delicto comprehendant, quia ex hac cautela necessariò redditur odiosa confessio. Fagundez num. 10. & sic in similibus casibus. Et hæc omnia voluit prohibere Clem. VIII. in decreto, quod adducunt omnes citati DD.

5. Responiones verò ad argumenta pro contraria sententia superius posita inuenies reiecta, & soluta apud Fagundez, & Layman vbi supra. Et circa præsentem questionem præter Doctores citatos, vide Filiucium tom. 1. tract. 7. cap. 11. num. 337. Sanchez de matrim. tom. 1. lib. 3. disp. 16. per totam. Sancium in selectis, disp. 8. num. 10. & 11. Onuphrium opusc. de sigillo sect. 2. quæst. 2. dub. 1. & alios penes ipsos, qui plures Doctores pro vtraque sententia adducunt; sed tu nostram tene, & aduerte, quòd licet contraria sententia esset probabilis, tamen vt aduertunt etiam aduersarij ad illam amplectendam opus esse tanta prudentia, & cautione, tòtque circumstantias requiri, vt difficillimum sit in praxim ipsam deducere, & ita notat Reginald. tom. 1. lib. 3. c. 2. n. 33. in fine. & alij.

6. Notandum est hic etiam obiter, quod multi, qui contrariam sententiam aduersus nos tenent, illam tamen limitant, & asserunt non esse veram, & in praxim deducendam, quando subditus pœnitens in suspensionem veniret, se priuari eo munere, vel officio ex scientia habita à Superiori in confessione; nam in tali casu nihil ex illa efficere Superior, seu Confessarius poterit. Et ita docet Picigianus in 4. sent. tom. 2. dist. 21. q. 2. artic. 12. concl. 1. Faber de pœnit. in 4. dist. 19. qu. vnic. disp. 34. c. 14. num. 86. Nugnus in addit. ad 2. part. quæst. 11. art. 1. ad 6. art. & alij. Vnde apparet quàm sit difficile deducere in praxim supradictam sententiam.